

..שכחתי לצנוח, שכחתי ליפול, שכחתי למתוח ידיים, שכחתי

לספור עד 5. זכרתי רק את המצלמה הקטנה בכיס הימני..."

(המשך מעמוד 33)

החוצה לתוכו מן השמיים הנוראים האלה. שהיו כלי-כך כחולים ובלתי-מוזיקים כשי ישבתי עם החכה ביד.

"רגליים החוצה!" שאג בריאן, ובאורח פלא התגבר קולו על רעש המנוע. אברם שלח את שתי רגליו אל מחוץ למטוס וי ישב, כשהוא נאחז בידיו במשקוף הפתח. הגובה 2500 רגל, לא להאמין ש-800 מטר הם כל כך רחוק וכל כך גבוה. לא רואים אנשים, לא רואים מכוניות, רק ריבועי אדמה וירק ומראות-כסף של בריכות-דיגים.

"צא מן המטוס!" צרח בריאן, ואברם יצא כשהוא משעין את רגלו השמאלית על רגלית העלייה הצרה, אוהז ביד ימינו את התומכת האלכסונית שמתחת לכנף הססנה, ושמאלו אחוזה עדיין במשקוף. כעת היה כולו מחוץ למטוס. משבי הרוח מן המדחף היכו בגופו והוא נמתח קדימה נגדם.

"Go!" והוא הירפה ונשמט אחורה. נעלם מן העין. בריאן התכופף החוצה ועקב אחריו. שנים עברו עד אשר החזיר את ראשו פנימה וזקר בוהן גאה. עוד מיצנה נפתח כשורה.

כעת, משהתרגלתי סוף-סוף למכונה הבלה הזו, שאני מיטלטל בתוכה, כשי התחלתי להנות ולראות קצת נוף, יבוא תורי להישמט החוצה אל תוך הכלום הי כחול, ואני צועק אל בריאן באנגלית את מישפטי-המפתח של כולנו: "מה לעזאזל אני עושה פה למעלה?" והוא מחייך אלי ברחמיאב.

על הקרקע זה היה אחרת לגמרי. שם היינו כולנו גיבורים. "לעמדת צניחה חופשית קפוז'!" וכבר אנחנו תלויים ב- שימחה בין שמיים וארץ, 60 סנטימטרים נחמדים והגייונים מעל לאמא-קרקע.

פגישה אווירית בנפילה של 350 קילומטר לשעה

מחוברים בכתפיות שנקודת קריעתן מעל לארבעה טון וקשורים לצינורות ברזל עבים, התקועים עמוק-עמוק באדמה. "מצויין," אמר לי אז קליף וילקיין. "אם ככה תיפול באוויר, שום כוח בעולם לא יכניס אותך לסיתורר." ואני הייתי גאה מאד ואמיץ מאד.

"לעמדת גילגול עבור — קפוז'!" היה קליף פוקד ואני הייתי קופץ מן הגובה הסימפטי של 60 סנטימטר ומבצע על הר חול הרך גילגול מושלם. "טוב מאד!" העניק לי קליף ברוחב-לב, ואני התנפתתי מתענוג, כולי ביטחון עצמי.

קליף וילקיין. מדריך צניחה חופשית. יליד איסט-לוונדון שבדרום-אפריקה. בן 26 באוגוסט הקרוב. מאות צניחות בתרגילי נפילה-חופשית, למן התחברות לצנחן שני ועד להעברת הפצים, תוך כדי נפילה במהירות של 350 קמ"ש. עורך-דין מדופלם במיקצועו. מתגדב ב-67, בקבר-צהה הראשונה שבאה מדרום-אפריקה. בי-קיבוץ צורעה. טייס לשעבר בחיל-האוויר הדרום-אפריקאי ובעל אשה מקסימה בשם שן. שן, הרועדת מפחד בכל אחת ממאות הפעמים שהוא נופל חופשי דרך החלל במשך עשרות של שניות. על חוזה עונד קליף מוזהב מוזהבת, עליה חרותה ש' גדולה. לשן יש על חוזה מגן-דויד של זהב.

כן, שם באברכביר, ליד הבית הי ערבי הישן, המשמש כמועדון הצניח הדה-חופשית הראשון בישראל, הייתי הרבה יותר צנחן מאשר בתוך התיבה הגונחת הזו. היתה שם אפילו מישמעת. שמרו עליה בעזרת בירה. עשית תרגיל לא נכון? או קלי, יש לך שאנס נוסף. שוב טעית? גש למיסעדה שממול, ותביא בירה קרה אחת. המדריך ישתה, ואתה

תזכור לפעם הבאה. שכחתי? אין דבר, המדריך תמיד צמא. ביחוד בריאן סטריט. לאן הוא מכניס את כל הבירות האלה, הטיפוס הרזה הזה?

והיוהר! עישון ליד מיצנה. רחמנא ליצלן, דופק אותך אוטומטית בשש בירות. ובריאן שתה ושתה וצחק.

היה שם, על האדמה הטובה באבו-כביר, גם קארוזו הגדול, שבתעודת-הזהות היה בסך הכל אריה רוזנטל, ובמועדון

תרגילי אירובטיקה משיבי-לב, ביחוד כשדדי משתולל מאחורי ההגאים.

היה עלי? במועדון באבו-כביר, ר עכשו הייתי ב-2500 רגל, והמטוס נכנס להקפה השנייה ובדיוק כשהיה מתחת לשמש, ידומם מנוע ואני אפול משך חמש שניות שהן חמישה נצחים, עד אשר יפתח המיצנה מעלי. שיפתח עלי... שיפתח...

הכל למען תמונה זו! זוהי התמונה אשר צילם הכתב בצניח חתו הראשונה. משני צידי הראש נר-אים בבירור ריתמות-המיצנה העולות ומתחברות לחופה. הקסדה המיוחדת, מיועדת להגנת הראש בעת גילגול הנחיתה בנוסף למרפקים הסוככים משני צידי הראש.

בריאן שאג ואני זחלתי מפינתי לעבר הפתח, שולח את רגלי אל הרוח והתהום. כעת היתה לי רק מחשבה אחת בראש. שכחתי לצנוח, שכחתי ליפול, שכחתי ל- מתוח ידיים, שכחתי לספור עד חמש שניות לבקרת פתיחת-מיצנה. שכחתי הכל. זכרתי רק את המצלמה הקטנה, שהיתה

היה לא פחות מאשר אביו של דדי. ואבא קארוזו היה מאמן את דדי בהתאם למה שראה מהמדריכים ומחלק ככל הזדמנות עצה טובה לצנחן טירון. לא שאבא קארוזו היה צנחן גדול. אבל היו לו עצות גדר-לות. ואחרי-כך, כשהגירלו את מיספרי הצניי

הצימאון הכרוני של בריאן המדריך נתדפא בעזרת מישמעת-ברזל שונשאה על-ידי בקבוקי בירה

מוסרת בכיס הימני, מחכה לרגע הגדול. את זה הבטחתי לעצמי כל הזמן. אם יהיו לך ביצים, לזכור אחרי שהמיצנה יפתח, להושיט יד אל הכיס, לפתוח את הכפתור, להוציא את המצלמה, להושיטה

חה לקראת יום שבת, קנה דדי את מיספר אחד מהיינץ הוכשטר, הצלם מכפר-שמריהו, ושילם לו בתמורה קסדת ריסוק נהדרת של טייסים. כי דדי בן ה-19 הוא טייס עם 300 שעות-רוחק, ולהיינץ יש ב- שותפות עם אמנון תמיר ואיציק קניגס-ברג טיירמן דירנסי, שיכול לעשות

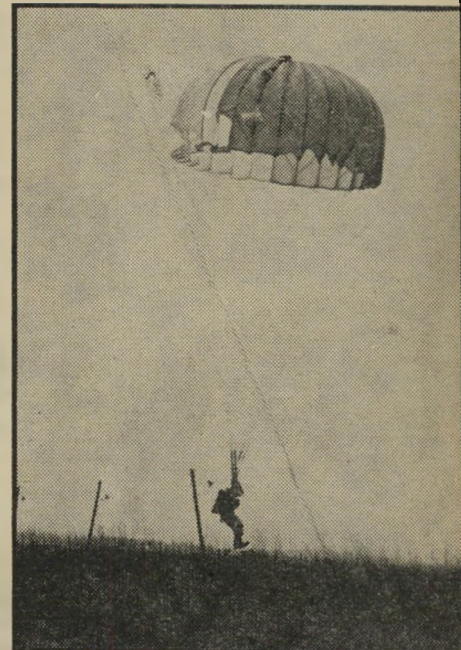
(המשך בעמוד 36)

אימונים תנוחה יסודית של צניח החופשית. הזרועות הפרושות, הידיים המתוחות והראש המוסה אזורית, מקנים יציבות ומונעים התהפכות.

גילגול למיצנה הספורט מהיר רות התקדמות עצמית (ללא רוח) של שמונה קמ"ש, את זאת, בנוסף למכת הנפילה, יש לבלום בגילגול.

הנחיתה זוהי התנוחה המושלמת רגליים מקבילות לקרקע, ברכיים כפופות וצמודות, אגן מכוונס ומרפקים מצדי הראש.